

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Paa Badehuset.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Første deel", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-idm139731449307200/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

frisert à la Vandhund,
lege Delphinernes Leg.

Hist seer Du en af Befolkningens Bryggere,
saadan omtrent som til Verden han kom!
Skaldet som da men betydelig tykkere,
staar han som en Synder, der venter sin Dom:
Langsomt forsvindende,
maalende Trinene,
plumper han paalangs i den grønne Sø;
klamrer sig snøftende,
Graderne drøftende,
tæt mod den gyngende Ø.

Her ser Du Taarerne bitterlig trille:
Fader og Søn vil nu strax gaa til søs;
ak, men det kniber saa haardt for den Lille,
bedre han syns om Kjærtegn og Kys;
ængstlig han skæler,
de dryppende Seler
han kun med en gysende Rædsel kan see;
i ham det spjætter!
Men Springet, det letter:
Nu kan han magelig lee.

En sætter rask i de straalende Bølger,
(ham falder Vandvejen slet ikke tung!)
raaber til Fætter, som nølende følger:
Faa Dig »en Gammel«, saa bliver Du ung!
Lystig han vugger sig,
dristig han dukker sig,

skyder tilbunds som en flygtende Sæl;
eller han sætter
fink over Fætter
højt fra den tangede Pæl.

Ens Uniform har de Simple, de Rige:
Bølgerne kjende til Mennesker kun!
Havet det jævner, Havet gjør lige.
kysser dem Alle med moderlig Mund;
hvad end besværer Dig,
Bølgen dog bærer Dig,
løsner din Byrde og letter din Gang!
Hvad end betynger Dig,
Havet dog synger Dig
altid en styrkende Sang!

Paa Kvisten.

Min Gjenbo er en Mur og mit Skjul er en Kvist,
og Loftet kan jeg magelig række;
men Solen er min Ven, og han smugler med List
sit Guld mellem Tagenes Sprække;
jeg sidder som en Drot i mit ensomme Bur,
og byder baade Fortid og Fremtid til Kur.

Men kommer saa den Tid, da den liflige Dugg
sig sænker over Skovenes Kroner,